

जागतिकीकरण : भाषा आणि साहित्य

કાર્યપી પાઠ્યકાળ ૧

डॉ. ताहेर एस. पत्ताणा

સાહેબ વિજય કુમાર

ଶ୍ରୀମତୀ କୁମାରୀ ଦାସ ପିଲାମ୍

ਅੰਮਰ ਕਲਾਨੀ ਬਿਧਾਤੀ ਵੱਡੀ ਅਲਿਗੇਟਰ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ

विशेष विवरण :

पा. कुमारक अहमद झरवार

કાર્યક્રમ વિભાગ

डॉ. अमीरा खात्री

દાનાંદી વિદ્યાર્થી

卷之三

સાર્વિક યોગદે

कुंभेश्वर विष्णु

卷之三

पा. कांति पात्र

卷之三

वाक्यिक भावनाएँ भाषा विज्ञान

अनियम संस्कृत विद्यासंगीत अनियम उच्च मंदेश

महाराष्ट्र विद्यालय

डॉ. धर्माज्ञ धर्मवार (देवला)

Digital Infrastructure

- This journal is indexed in :

 - UGC Approved Journal
 - Scientific Journal Impact Factor (SJIF)
 - Google Impact Factor (GIF)
 - Global Impact Factor (GIF)
 - International Impact Factor Services (IIFS)

Impact Factor - 6.261

ISSN - 2348-7143

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOWS ASSOCIATION'S

RESEARCH JOURNEY

International E-Research Journal

PEER REFERRED & INDEXED JOURNAL

May-2019 Special Issue - 191

जागतिकीकरण : भाषा आणि साहित्य

अतिथी संपादक

डॉ. ताहेर एच. पठाण

मराठी विभागप्रमुख

आधुनिक भारतीय भाषा विभाग

अलिंगढ मुस्लीम विद्यापीठ, अलिंगढ, उत्तर प्रदेश.

विशेषांक सहसंपादक

पा. मुरताक अहमद झरगर (कश्मीरी विभागप्रमुख)

डॉ. अमीना खातून (बंगाली विभागप्रमुख)

आधुनिक भारतीय भाषा विभाग

अलिंगढ मुस्लीम विद्यापीठ, अलिंगढ, उत्तर प्रदेश.

संपादन सहाय्यक

जालिंदर एकनाथ येवले (संशोधक विद्यार्थी, मराठी विभाग)

अलिंगढ मुस्लीम विद्यापीठ, अलिंगढ, उत्तर प्रदेश.

मार्गदर्शक

प्रा. कांति पाल

चैअरपर्सन

आधुनिक भारतीय भाषा विभाग

अलिंगढ मुस्लीम विद्यापीठ, अलिंगढ, उत्तर प्रदेश.

मुख्य संपादक : डॉ. धनराज धनगर

SWATIDHAN **I**NTERNATIONAL **P**UBLICATIONS

For Details Visit To : www.researchjourney.net

INDEX

No.	Title of the Paper	Author's Name	Page No.
English Section			
1	Tribal Issues, Mahasweta Devi and Globalization	Dr. Amina Khatun	07
2	Globalization and Its Impact on World Culture & Languages	Aehsan Ul Haq	11
3	Impact of Social Media on Our Culture	Dr. Pratima Kumari	15
4	The Issue of Alternative Gender Ideologies with Special Reference to Mahesh Dattani's ' <i>Dance Like a Man</i> '	Dr. Pankaj Kumari	18
5	Media : Past, Present and Future	Dr. Medha Sachdev	21
6	Religio-Cultural Identity and Changes in Mohsin Hamid's ' <i>The Reluctant Fundamentalist</i> '	Dr. Mamta Srivastava & Ms. Poonam Singh	24
7	The Conflict of Capitalist and Middle class in Vijay Tendulkar's ' <i>Vultures</i> '	Dr. Lucky Gupta & Dr. Kamlesh Kumari	28
8	Modern Indian Oppression Tactical and Its Impact on Kashmiri Language	Dr. Arsheed Ahmad Malik	33
9	A Critical Study of the Impact of Arabic Language On Indian Languages	Dr Abdul Hamid Fazili	40
10	Emerging 'Literary Canons' in Globalized Era: Contribution of Research Studies to Dalit Literature	Deepti Kavathekar	45
11	Reflections of Globalisation in the Novels of Mohsin Hamid	Aijaz Ahmad Sheikh	51
12	Globalization and Classical Arabic: A Discourse	Helal Ahmad Ganai	55
13	The Effect of Social Media on Arab Students' Education at AMU, India	Muhammed Jubran AL-Mamri & Amgad S. Khaled	61
14	Globalisation, Social Identity and Social Exclusion: Examining the Disadvantage of SC's in India.	Nahida Rohi	69
15	Gender Based Discrimination in Society: Changing Scenario Due to Globalization with Special Reference to Tendulkar's Silence: <i>The Court is in Session</i>	Nandita Varshney	72
16	Universalizing Language through Globalization A Critique of the Modern Linguistic Temperament	Shahidul Hoque	75
17	Kashmiri Children's Literature in Global Era – A Study	Shakir Naikoo	79
18	Impact of Globalization on Kashmiri Language and Culture	Zaffar Abbas	84

हिंदी विभाग

19	इक्कीसवीं सदी में हिन्दी का वैश्विक परिदृश्य	डॉ. नागरका के	88
20	वैश्विकरण के परिप्रेक्ष्य में अनुवाद विज्ञापन की महत्ता	डॉ. कल्पना कौशिक	92
21	हिंदी भाषा में जनसंचार तथा सूचना प्रोटोगिकी	डॉ. सुचेता शर्मा	96
22	वैश्वीकरण और आदिवासी प्रश्न	डॉ. जया शुक्ल	98
23	हिंदी साहित्य पर वैश्विकरण का प्रभाव	डॉ. देवेन्द्र गुप्ता	103
24	अपराध नियंत्रण में दण्ड की भूमिका	डॉ. नीलम रानी	107
25	वैश्विकरण के परिप्रेक्ष्य में नवजागरण का वैशिष्ट्य	डॉ. नीतू बंसल	110
26	सुरीनाम की हिंदी भाषा : स्वरूप, साहित्य और अस्मिता	आकरम हुसैन	114

जागतिकीकरणाचा मराठी ग्रामीण कवितेवर प्रभाव

जाधव बाबासाहेब सुखदेव

संशोधक विद्यार्थी

मराठी विभाग

आधुनिक भारतीय भाषा संकल

अलिंगढ मुस्लीम विद्यार्थी, अलिंगढ

प्रास्ताविक :

भारतीय ग्रामीण समाज हा खेड्यांनी मिळून वनलेला आहे. येथील जीवन वास्तवादी आहे. नैसर्गिक जीवन अनुभवणे या समाजाचे वैशिष्ट्यचे आहे. एकसंघ स्वयंपूर्ण खेड्याचे जमे एकांगी व स्वतंत्र्य अस्तित्व होते. तसे न राहता आज त्यांचे पारंपारिक स्वरूपात परिवर्तन झाले आहे. ग्रामीण अर्थव्यवस्था आंतरराष्ट्रीय वाजार पेठेशी सलग्न झाली तेहांच स्वयंपूर्णता संपली. ग्रामीण अर्थव्यवस्थेच्या पारंपारिक स्वरूपात वदल घडून येऊ लागला त्याची सुरवात स्वातंत्र्यप्राप्तीपासून झाली. देशातील इतर अनेक उद्योगांनी प्रगती शेतीवर अवलंबून असते. कारण शेती ही कळ्या मालाचे ते स्रोत आहे. भारत हा खेड्यांचा देश आहे. अजूनही ६०-७० टक्के जनता खेड्यात राहते. त्याची एक स्वताची संस्कृती आहे. तिलाच आपण ग्रामीण मंसूकृती म्हणतो. ग्रामीण भाग पूर्णत: शेतीवर अवलंबून असतो. पाऊस पडला तर ग्रामीण जीवनात नव चैतन्य उमलते जर पाऊस नाही पडला तर तेच जीवन कोमेजून जाते. अनीकडे निसर्गाचा लहरीपणा या जीवनाला भेडमावतो आहे. उपासमारीमुळे केवळ पोटभरण्यासाठी गाव सोडणारी लोक आहेत. ग्रामीण माहिन्याचा मुख्य विपय येथे असा आहे की, एका वाजूला या जनतेने पाटील- कुलकर्णी, वलुतेदार, देव-देवता, निसर्ग-शेती यांच्याशी इमान गऱ्बले तर दुनर्या वाजूला निसर्गावर अवलंबून असणारा ग्रामीण माणूस साहजिकच अंधश्रद्धाळू, रुढीपरंपरा जपणारा आहे म्हणूनच तो आदिमतेकडे झुकतो. निसर्गाविपरी त्याला गुढता वाटते. ही गुढता ना. धो. महानोर आपल्या कवितेतून व्यक्त करतात.

कवितेमध्ये भाषा, शब्द, प्रतिके प्रतिमान अमुलाग्र वदल घडवून आणतात. असे असताना जागतिकीकरणाने भाषेचा, कलेचा, साहित्याचा आकार, ढाचा बदलण्याचा विडाच उचलला. त्याचे उदाहरण म्हणजे चांगली अस्सल मराठी लावणी, बालगीते, गवळणी, अभंग रिमिक्स करून दाखवली जातात. १९९१ नवीन आर्थिक धोरणामुळे भारतीय अर्थ व्यवस्थेची सांगड जागतिक अर्थकारणाशी घालून दिली जाते. साहजिकच ग्रामीण अर्थव्यवस्थेवरही त्याचा परिणाम जाणवतो. उदा. स्वदेशी उद्योग डवधाईला, स्पर्धा, वेकारीट वाढ, वहुराष्ट्रीय कंपन्यांची भांडवलशाही इ. अनेक गोष्टीमुळे ग्रामीण अर्थकारणात जागतिकीकरनाने परिवर्तन घडून आले. अशा लाभ हानीच्या अनुभवानुसार जागतिकीकरणासंदर्भात टोकाचे मतप्रवाह समाजात दिसतात. वास्तविक पाहता स्वातंत्र्याच्या नंतर एकूण साहित्यामध्ये परिवर्तने घडून आली. याचे प्रमुख उदाहरण म्हणून आपल्याला मराठी साहित्याकडे वोट दाखवावे लागते. त्यामध्ये ग्रामीण, दलित, आदिवासी, जनवादी, स्त्रीवादी, साहित्य प्रवाहाचा नव्यानेच समावेश झालेला दिसून येतो. या समावेशामागे वैचारिक वैठक आणि सामाजिक चळवळीची प्रेरणा आहे.

मराठी ग्रामीण कवितेचा जागतिकरणाच्या पार्श्वभूमीवर विचार करावा लागणार आहे. मराठी भाषा आणि साहित्य यांच्या समकालीनतेच्या संदर्भात चर्चा करत असताना अनेक प्रश्न समोर येतात. जगातल्या विविध जाती जमाती, प्रजाती विविध भाषा, संस्कृती, रुढी-परंपरा या सगळ्यावर काही एक निश्चित परिणाम झाला आहे. मराठी पुरता किंवा महाराष्ट्राचा जरी विचार केला, तरी याचा एक खोलवर परिणाम गेल्या दोन

दशकात झालेला दिसून येतो. हा परिणाम केवळ संस्कृती पुरतान गर्यादित राहिलेना नमून, त्याचे सामाजिक, आर्थिक परिणाम मोळ्या प्रमाणावर दिसू लागले आहेत. नववराहतवाद, बहुसंस्कृतीवाद, ख्रियांचे प्रश्न, जातीधर्माच्या उत्तरांडी, शैक्षणिक धोरण, असमानता, विपगता, माध्यमांचे प्रावल्य नैतिकता-अनैतिकता, राजकारणातील गुन्हेगारी, दहशतवाद व भाषा संक्रमणाचा कालखंड येतो तेव्हा अशा चर्चा अपेक्षित आहेत. जागतिकरणाच्या दृष्टीने नव्वद नंतर च्या कवितेकडे पाहिले की नव्वदोत्तर कालखंड हा एका नव्वा वलणाचा व संक्रमणाचा कालखंड म्हणून पुढे येतो. कारण या काळात जागतिकीकरणामुळे जगाच्या कानाकोपऱ्यात विचारांची देवान घेवाण सुरु झाली. या दृष्टीने मराठीतील नवोत्तम साहित्य जागतिक भाषामध्ये भाषांतरित होणे सुरु झाले. या कालखंडाला अनेक नावाने उल्लेखिले गेले आहे. जागतिकरणाच्या अगोदर वेगळ्या नावाने अनेकदा जागतिक पातळीवर ह्या प्रवृत्ती दिसून आलेल्या आहेत.

माणूस बदलला की त्याचे जगण्याचे संदर्भ बदलतात, साहित्ये हा या बदलत्या समाजाचा आरसा आहे. त्यामुळे या बदलत्या संदर्भाचे चित्रण साहित्यातून येत असते. १९८० नंतरच्या खेड्यात अमुलाग्रह बदल दिसतो. "खाउजा," च्या कन्नाट्यात सापडलेल्या शेतकऱ्याची अवस्था फार विकट झालेली दिसून येते. महाराष्ट्रातच नव्हे तर देशपातळीवर शेतकऱ्याच्या आत्महत्या होत आहेत. बदलत्या ग्रामीण संदर्भाचे चित्रण १९९१ नंतरच्या ग्रामीण कवितेतून अधिक प्रकर्षने येते. या अनुपंगाने १९९१ ते २०१६ पर्यंत चा आधार घेऊन जागतिकीकरणाचा ग्रामीण कवितेवर कसा पडसाद कसा उमटला आहे, याचा विचार केला आहे. या कालखंडातील कविंची संघ्या कमालीची अधिक आहे; पण जागतिकीकरणाबाबत फार थोड्या कविनी आपली लेखणी चालवली आहे. कवितेने ग्रामीण जनजीवनाचे, ग्रामीण मंवेदनशिलतेचे चित्रण केलेले दिसते त्या कवितेला ग्रामीण कविता म्हटले जाते. या कविता मध्ये खेडे, खेड्याशी मनग्र अनलेली कृपी जीवन, खेड्यातील जनजीवनाचे दुख, दारिद्र्य, रुढी-परंपरा, संस्कृती या भाष्यांचा ममावेश होतो. आजची मराठी कविता ग्रामीण जीवनामंदर्भाचे चित्रण करून आपले अनुभव विश्व विस्तारित करताना दिसते. त्यामुळे ग्रामीण साहित्यातील माणसांच्या भावभावना काही अंशी निसर्गाच्या प्रतिमांच्या आधारे येतात.

"झाडाझाडला विचार

आत्महत्याच्या कहाण्या

या पहाडाला विचार

माझ्या बापाच्या विराण्या"(2)

अशाप्रकारे ग्रामीण निसर्ग कधी-कधी ग्रामीण माणसाचे आनंदाचे गाणे घेऊन कवितेतून व्यक्त होते. निसर्ग चित्रण विविधांगी ग्रामीण कवितेतून येते. दुष्काळ पडल्यानंतर उदासवाणा निसर्ग ग्रामीण कवितेतून स्पष्ट होताना दिसतो. निसर्ग हा ग्रामीण कवितेला नेहमी आव्हान देत आलेला आहे. या आव्हानाला पेलणारी कविता ग्रामीण साहित्यात आलेली दिसते. मराठी ग्रामीण कवितेतून खेड्याचे चित्रण मोळ्या प्रमाणात दिसते खेद म्हणजे आलुतेदार बलुतेदार व शेतकऱ्यांच्या जीवन विश्वाचे घरटे म्हणजे संस्कृतीचे माहेर घर होय. खेडे म्हटले की शेती, पीक, गावात, झाडे, गुरे ढोर, शेतकरी, गुराखी, विहरी, नगर, कुळव, मोट, मला, गोफण इत्यादींचे चित्र डोळ्यासमोर उभे राहते.

"जून गाव नव झाल रानकात काय बोले

पांद हिरव्या रंगाची तिला डांबर फासले"(3)

आधुनिक व जागतिकीकरणामुळे जुने खेडे जाऊन नवीन खेडे अस्तित्वात आले. नांगराच्या जागी ट्रक्टर आले. जाते जाऊन दलणाची चळवी आली. खेड्यातील माणसाचे जगण्याचे सगळे संदर्भ बदललेले दिसतात. एकूणच मराठी ग्रामीण कवितेने खेड्याच्या समृद्धीचे चित्रण केले आहे. खेडे हे ग्रामीण कविता व कवींचा आस्थेचा विषय

आहे. म्हणून केशवसूतांच्या एक खेडेपासून ते आजचे कवी इंद्रजीत भालेराव, जगदीश कदम, श्रीकांत देशमुख, केशव देशमुख, यांच्यापर्यंतच्या सगळ्याच कवींच्या कवितेत खेळ्याचे चित्रण येताना दिसते

“गिरणीच नाक आल
चाले गिरणी जोरात
ओवी दुचित व्हवून
पडे सांदी कोपर्यात” ४

आधुनिक तंत्रज्ञानाच्या साहाय्याने शेती करीत असल्यामुळे पारंपारिक गीक घेण्यांवर्जी नगदी पैमा देणारी गीक घेण्यात येऊ लागली. त्यामुळे शेतकऱ्यांच्या हातात पैसा खेळू लागला अतिरिक्त पैशामुळे ते अधिक चगळवादाकडे वळने. ग्रामीण गाणूस याकाळात अधिक व्यसनी झालेला दिसतो. यामागचे कारण म्हणजे त्याला व्यसनाची साधने सहजरित्या गिठत गेली. गावातच परवान्यासह देशिदारुचे दुकान असल्यामुळे त्याला अधिक दूरवर जाण्याची आवश्यकता भासत नव्हती. १९९० च्या आसपास ग्रामीण माणसाच्या जगण्याचे संदर्भ कमालीचे बदलने आहेत. खाउजा संस्कृतीच्या कचाट्यात संपूर्ण जगच आले होते. सामाजिक, राजकीय, धार्मिक, शैक्षणिक आणि सांस्कृतिक क्षेत्रावर जागतिकीकरणाचे चांगले वाईट परिणाम झालेले दिसून येतात.

मानवी जीवनावर पडणाऱ्या साद-प्रतीसदाची अभिव्यक्ती सर्वात प्रथम कवितेच्या रूपाने होत आसते. त्यामुळे जगणे जागतिकीकरणाचे नवे वन्य स्वीकारले त्याचे मानवी जीवनावर झालेल्या पडसादाचे प्रथम प्रतिविव कवितेतूनच उमटले. येथे आशाच कवितात विचार केला आहे की ज्या कवितेतून जागतिकीकरणाच्या पडसादाचा प्रभाव झालेला आहे. आपण आपल्या पुढे आलेल्या काळाला कमे सामोरे जातो त्यावर मानव धर्माची व विश्वबंधुत्वाची वीजे आपल्या मंस्कृतीने प्रत्येकाच्या मनात अगोदरच पेरलेली आहे. त्यामुळे जागतिकीकरणाकडे आपण लवकर वळलो आहोत. संगणकांने ज्ञानाचा व माहितीचा प्रचंड म्फोट घडून ज्ञानाची गंगा मानवाच्या दारी आणनी. आज हे ज्ञान दाराचा उंवरठा ओलांडून व्यक्तीच्या दिवान खाण्यात पोहचली. नहान-धोर, स्त्री, पुरुष, शहरी खेडूत इ. मर्वना ज्ञानाची उपलब्धी प्राप्त झाली. संगणकाने साऱ्या विश्वाची कवाडे आपल्याला उघडून दिली व वैश्विकतेचे भान स्वीकारण्याचे आव्हान केले. या पार्श्वभूमीवर उपलब्ध ज्ञानाच्या या अगद्यगत्या प्रकाशाकडे पाहण्याचे धाडस आपण करायला हवे. ज्ञानाच्या उपलब्धिने वैधानिक पातळी गाठली पण या ज्ञानाने निर्माण होणारी विश्वबंधुत्वाची जाणीव निर्माण झाली नाही. वरील सर्व मत मराठी वाद्यायाला लागू असले तरी मराठी ग्रामीण कवितेने बऱ्यापैकी आपले लिखाण हे काळाचे वैश्विक भान स्वीकारण्याचा प्रयत्न केलेला आहे.

ग्रामीण कविता महात्मा फुले व ग्रामीण साहित्य चळवळीच्या संस्कारातून उदयास आलेली असल्यामुळे अन्याय अत्याचाराच्या विरोधात वंड, विद्रोह अभिव्यक्त करते आहे, तर “१९९० नंतरच्या या व्हुतांश प्रातिनिधिक कविता दोन गटामध्ये विभागल्या जाऊ शकतात. पहिला गट विद्रोह व नकारात्मक जीवन जाणीव व्यक्त करणाऱ्या कविता. दुसरा गट पूर्व जीवन जाणिवांचा यात विद्रोह, बंडखोरी, नकार नाही, आगतिकता आहे. ती परिस्थिती आणि कटू वास्तव स्वीकारण्याची आगतिकता आहे. निराश आहे”^(५) याकाळातील ग्रामीण कविता दुसऱ्या गटात मोडणारी आहे. या दशकातील ग्रामीण कवी जागतिकीकरणामुळे आगतिक आहेत. त्यांच्यासमोर जागतिकरणाची वास्तव परिस्थिती असून पुढे त्याची कविता निराशा तर व्यक्त करतेच पण ती आगतिक आहे. याची जाणीव या दशकातील कालानुक्रमाने आलेल्या कवितांच्या आधारे दिसते. म्हणजे जगतिकारणावावत कवी लिहू बोलू लागले असले तरी त्यांच्या कविता परिस्थिती मुळे आगतिक आहेत हे सत्ये मात्र याठिकाणी नाकारता येत नाही. १९९१ मध्ये वाळासाहेब सोदाग यांचे “सांजगंध” महादेव तुपे यांची ‘राजधूत’ लक्ष्मीकांत तांबोळी यांचे ‘मी धात्री मी धरित्री’ तर शंकर देशमुख यांचे ‘नांगर’ हे कविता संग्रह प्रकाशित झालेले आहेत; पण या कविता मध्ये जागतिकीकरण बदल ची अभिव्यक्ती नाही. आधुनिकीकारणामुळे बदललेल्या खेळ्याचे चित्रण भालेरावांची कविता साकारताना दिसते. ‘गाव एक होत सारे, गाव नेक होते सारे’,

दुर राहिलेल्या गावामधील या कवितेतून सुखीसमृद्ध असणारे गाव आता भल्यासाठी भांडताना दिसतात. अशा गावातील बदलांच्या नाव संवेदना भालेरावांच्या कविता संग्रहातून व्यक्त होताना दिसतात. डॉ. मिर्जा यांचा उठ आता गणपत या कविता संग्रहात म्हणतात.

“मजे हाय व्यापारी, कर्मचारी, पुढारी
शेतकरी शेत मजूर दिसून राहिले गिकारी
शेतामधी त्यांनी राबाव ढोरावाणी
तरी झाली त्याची गात चोरावाणी” ६

यासारांच्या कविता मध्ये शेतकऱ्यांच्या शोपणाची कहाणी या कवितेतून येते. जागतीकारणात शेतकऱ्यांची अवस्था झालेली आहे. शेतकऱ्यांच्या कष्टावरती जगणाऱ्या वांडगुलांची चालती जागतिकरणात मोळ्या स्वरूपात वाढलेली आहे वरील विवेचनावारू खालील निष्कर्ष घेता येतात.

निष्कर्ष :-

१. शेतीचा मालक असणारा शेतकरी सावकारी आणि कर्जाच्या ओङ्याखाली दावत गेला. पावसाच्या अनिश्चितेमुळे शेती पिकेनाशी झाली. घेतलेले कर्ज फेडण्याची ऐपत त्याची उरली नाही. याचे प्रतिविंब ग्रामीण कवितेमध्ये पदोपदी प्रत्येयास येते.
२. २०१६ पर्यंतच्या कवितांचा परमार्श घेताना २००० पर्यंतच्या कवितांमध्ये जागतिकीकरणाच्या पडसादाचा परिणाम कमी आहे; पण त्यानंतरच्या कवितेत मात्र ही ढग अधिक उग्र झालेली दिसते.

समारोप:-

खाजगीकरण, उदारीकरण आणि जागतिकीकरण या मुनतत्ववादी मंस्कृतीने मंपूर्ण जगाला पाश्वी वलाने व्यापून टाकले आहे. भारतात नव्वदच्या दशकात (GATT) क्राराने जागतिकीकरणाला खर्च अर्थाने सुरवात झाली असे जरी म्हटल तरी जागतिकरण भारताला काही नवीन नाही. वुद्धांचा शांती संदेश, सम्राट अशोकाचा भारतावाहेरील वोद्ध धम्म प्रसार ते ‘हे विश्वची माझे घर ऐसी माती जायची स्थिर’ असे जेव्हा जानेश्वर म्हणतात त्यामध्ये समग्र मानवी जगाचे कल्याण अपेक्षित आहे. एकूण काय तर आधुनिक पूर्व जागतिकरणाचा संदर्भ विशेषता; प्रेम, शेती, दयाभाव, करूणा, मानवतावाद असा आहे. तर आधुनिक जागतिकीकरण वसाहतवादी, भांडवलशाही, आर्थिकतेशी निगडीत आहे. आधुनिक जागतिकीकरण मुख्यत: व्यापार विषयक करार आहे. वाश्विक संस्कृतीच्या आभासात संपूर्ण जगच एक खेडे बनवण्याचा जागतिकीकरणाचा कुटील डाव आहे. जागतिकीकरणाच्या प्रक्रियेत आता पृथ्वी नावाच्या ग्लोबल वरील सर्व मानवी जीवनाला प्रत्यक्ष अप्रत्यक्षरित्या व्यापून टाकले आहे. आर्थिक सुधारणा, वैश्विक खेडे, माहितीचे खूळ, तंत्रज्ञानाचा स्फोट, संपत्तीचे विकेंद्रीकरण, कायद्याचा संकोच, वस्तूंचा सर्वत्र सुलभ प्रवास, भांडवलदाराचा सहज विकास, मुवलक वस्तू, चलनाचा मुक्त संचार, मुवलक व्यक्ती स्वातंत्र्ये, खाजगीकरण, औद्योगीकरण, उदारीकरण अशी वेगवेगळी नवे धरण करून ही प्रक्रिया सुरु झाली. मानवी वाटचालीच्या इतिहासात अशाप्रकारची प्रक्रिया प्रथमच माणूस पाहत आहे. त्याला या प्रक्रियाचा निट आकलन होत नाही. आणि मायावी वाटावी अशी प्रक्रिया आपली निट व्याख्याही होऊ देत नाही. समाजात घडलेल्या स्थित्यंतराचा परिणाम साहित्यातून दिसत आसतो. जागतिकीकरणाचे फायदे व तोटे याचे एकूण मूल्यमापण करताना जागतिकीकरणाचा स्वीकार ही एक अटल वाब असल्याची जाणवते. नव्वदच्या दशकातील आर्थिक उदारीकरणाने हे वारे भारतात आणले. आज जागतिकीकरण हवे किंवा नको हा प्रश्न राहिलेला नसून पद्धतशीर व आपल्या गरजानुरूप जागतिकीकरणाचा स्वीकार, ही गरज निर्माण झाली आहे.

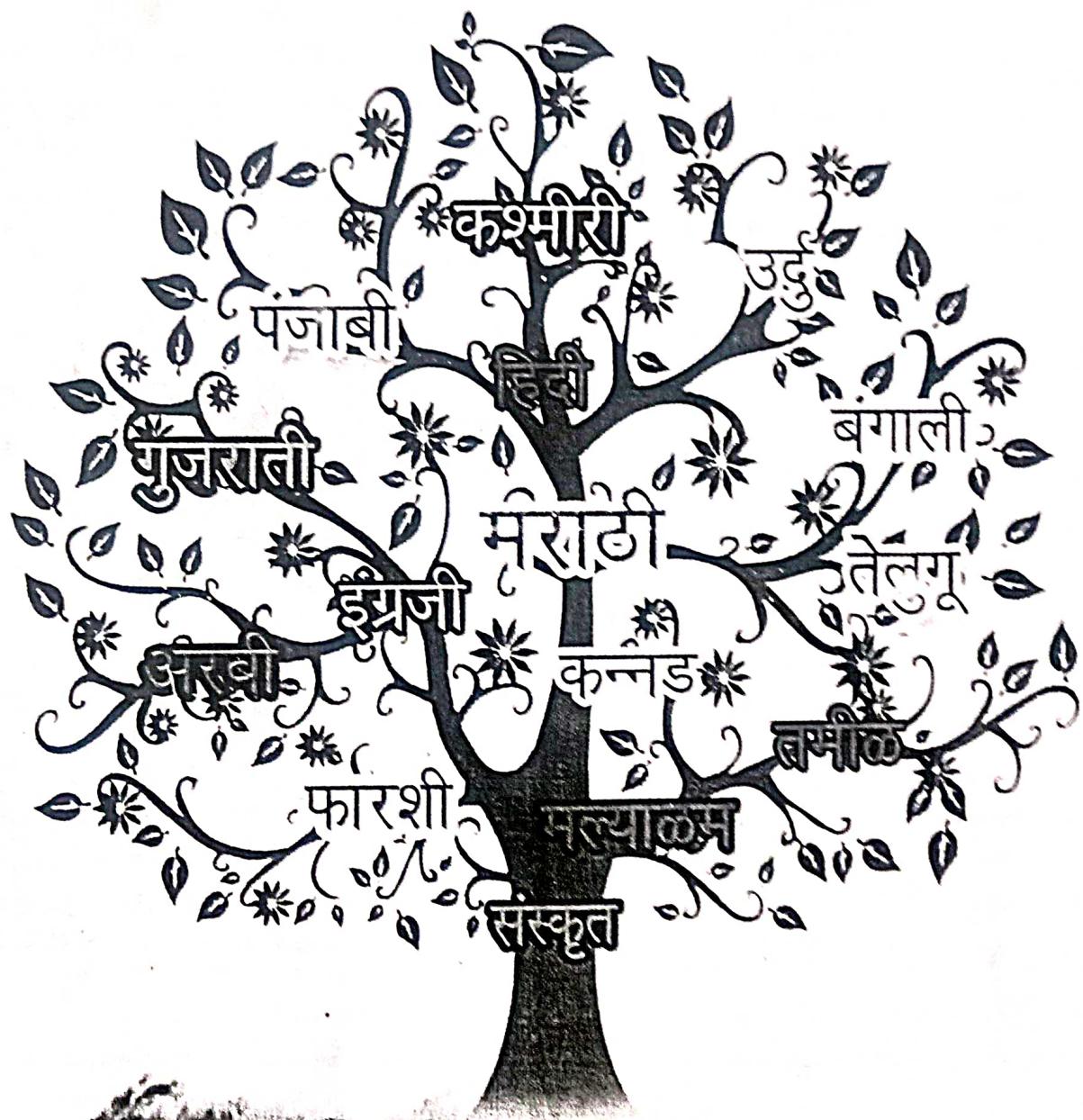

संदर्भ:-

१. इंद्रजीत भालेराव, 'टाहो', प्रतिभा प्रकाशन परमणी, पृ. क्र. ८, ९,
२. तत्रैव, पृ. क्र. ९
३. जगदीश कदम, 'रास आणि डोंगर', निर्मला प्रकाशन नांदिड, पृ. क्र. ५
४. तत्रैव, पृ. क्र. ५
५. राजकुमार मस्के, 'अस्वास्त शतकाचा हुंकार', उसासा प्रकाशन, पृ. क्र. ११

Marathi: It's Correlation with other Languages

मराठी: भाषिक सहसंबंध

संपादक

डॉ. वाहेर एव. पठाप

अनुक्रमणिका

English

1.	Language Planing and Prosperous Education in India	Prof. A. Nujum	1
2.	Bhishma Portray Inyuganta of Irawati Karve and Bharathaparyatanam of Kuttikrishna Marar; A Comparative Study	Prof. T. N. Satheesan & Mr. Bibin Antony	8
3.	Jyotirao Phule: A Promoter and Protector of Feminism	Dr. Aneesa Iqbal Sabir	14
4.	Influence of Persian Language on Marathi Language	Dr. Bilal Ahmad Kutty	20
5.	Power Politics in Ghashiram Kotwal	Dr. Kamlesh Kumari	22
6.	Untouchable: A Voice of Dalit	Dr. Lalita Gupta	25
7.	Translation- A Bridge; Popularity of Vijay Tendulkar's 'Silence! the Court is in Session'	Dr. Lucky Gupta	27
8.	Conjugal Crisis in Marathi Theatre with Special Reference to Tendulkar's Kamla and Kanyadan	Dr. Mamta Srivastava	31
9.	A. K. Ramanujan's Poetry: Assimilation of two Cultures	Dr. Pratima Kumari	35
10.	Semantic approach of Persian loanwords in Marathi lexicon	Dr. Arsheed Malik & Dr. M. A. Zargar	38
11.	The Role of Translation in a Multilingual Society of India	Ms. Aliviea Raza	44
12.	Commodification of Motherhood: A Study of Subaltern Female in Mahasweta Devi's "Breast-Giver"	Ms. Arifa Wasima	48
13.	The Impact of Persian Language on Modern Marathi	Mr. Danish Rahim	52
14.	Exploring the Educational Challenges in Marathi Dalit Literature	Ms. Deepti Kavathekar	57
15.	Mahasweta Devi's Sujata: The Epitome of Strength	Ms. Poonam Singh	62
16.	Influence of Arabic Language on Indian Languages	Mr. Firdous Ahmad Bhat	65
17.	Linguistic Imperialism in the Chimamanda Adichie's Purple Hibiscus and Half of a Yellow	Mr. Gowhar Ahmad Dar	69
18.	Violation of Human Rights: A Study of Volga's Liberation of Sita through a Feministic Approach	Ms. Rashmi Ralhan	73
19.	Nation Integration in Modern Telugu & Marathi Poetry	Mr. Shaik Khadar Masthan	77
20.	Marathi Children's Literature: Its Correlation with Kashmiri Literature	Mr. Shakir Ahamd Naikoo	79
21.	Comparative Study of Tukaram and Sheikh-Ul Alam (R.A.)	Mr. Zaffar Abbas	81
22.	Language and Cultural Identity in Select Novels of Jean Rhys	Ms. Zainab Javed	85
23.	Influence of Indian Languages on Arabic Language	Ms. Priti Bhartiya	89
24.	Postmodernism and Salman Rushdie: A Study of Midnight's Children	Mr. Muddasir Ramzan	94
25.	Trend of Feminism in Indian Literature	Mr. Mohd Faizan	100
26.	Inter-Language Translation in India	Mr. Irshad Ahmad Paray	104

27.	Abdul Ahad Azad: The First Revolutionary Poet of Kashmir	Mr. Meer Tufail Mohammad	107
28.	Prof. Abdur Rahman Rahi as the Saviour of Kashmiri Language	Mr. Imitiyaz Ahmad Dar	111
29.	Akhtar Mohiuddin as a Sahitya Winner: A Study of his Select Stories	Mr. Gulzar Ahmad Dar	115
30.	The Muslim Literary Movement in Maharashtra	Ms. Iqura Fatima Iqbal	119
31.	Khadija Mastur and Progressive Writers' Association: An Assessment	Mr. Irfan Ahmad Dar	124

हिंदी

३२.	मराठी भाषा और साहित्य	डॉ. सचिन कुमार	१२७
३३.	संत तुकाराम का हिंदी साहित्य	डॉ. राहिला रईस	१३०
३४.	“हिन्दी साहित्य की विविध विधाओं में दलित लेखन की मौजूदगी”	डॉ. राम जी लाल	१३९
३५.	अनूदित हिंदी नाटक भारतीय रंगमंच	डॉ. अनवर अहमद सिद्दीकी	१४४
३६.	महाराष्ट्री प्राकृत और उसका संस्कृत साहित्य में योगदान	डॉ. ज़फर इपतेखार	१४७
३८.	धर्मनिरपेक्षता: सूफीवाद के परिवेक्ष्य में	डॉ. शाहीन जाफरी	१५०
३९.	मराठी दलित साहित्य का पंजाबी दलित साहित्य पर प्रभाव: कुछ पहलू	डा. कांतिपाल	१५३
४०.	गजानन माधव मुकितबोध की रचना—प्रक्रिया पर मराठी चिन्तन का प्रभाव	नूतन भारद्वाज	१५६
४१.	मराठी साहित्य में दलित साहित्य का योगदान	अवनीश कुमार यादव	१५९
४२.	भारतीय उपन्यास साहित्य में प्रतिविवित मछुआरा समाज	बनसिंग भोई	१६२
४३.	हेमलेट के अनुवाद की समीक्षा	शायेज खान	१६८
४४.	मराठी साहित्य का हिंदी अनुवाद उद्भव एवं विकास	शिवानी पंवार	१७३
४५.	कबीर के लेखन पर मराठी सन्त कवियों का प्रभाव	स्नेहा भारकर	१७६
४६.	सामासिक संस्कृति की प्रतिमूर्ति : हजारीप्रसाद द्विवेदी (‘आलोकपर्व’ (निवंध संग्रह) के विशेष संदर्भ के साथ)	सतेन्द्र कुमार	१८०
४७.	मराठी नवजागरण और हिन्दी नवजागरण का अन्तर्रवंध	सुमन राजभर	१८४
४८.	समीक्षात्मक अध्ययन: घासीराम कोतवाल	निर्भय सिंह	१८६

मराठी

४९.	“जागतिकीकरणाचा प्रभाव आणि भाषा संवर्धन”	डॉ. प्रमोद भगवान पडवळ	१८९
५०.	भारतीय साहित्यातील आधुनिक साहित्य : विज्ञान साहित्य	डॉ. रवींद्र रामचंद्र शिंदे	१९४
५१.	“डॉ. गणेश देवी यांचा भाषिक— संशोधन प्रकल्प—एक अभ्यास”	प्रा.डॉ. मधुरकर गणेष मोकाशी	१९९
५२.	मराठी व अन्य भाषांमधील संप्रदाय व भारतीय संत परंपरेचा अनुवंध	डॉ. राखी सिद्धाम सलगर	२०२
५३.	“संत तुलसीदास आणि संत एकनाथ यांचा अनुबंधात्मक शोध”	जालिंदर एकनाथ येवले	२०६
५४.	मराठी व अन्य भाषांमधील संप्रदाय व भारतीय संतपरंपरेचा अनुवंध	समाधान एकनाथराव खलसे	२११
५५.	मराठी आणि हिंदी दलित आत्मकथने: एक अनुवंध	सुरवसे प्रकाश गणपती	२१५
५६.	भारतीय भाषेतील मराठीत अनुवादीत झालेले साहित्य: एक दृष्टिक्षेप	मदन नरहरी जाधव	२१८
५७.	नव्वदोत्तरी दलित नाटककार संजय पवार	सोनवणे आण्णासाहेब हंवीराव	२२२
५८.	मराठी संतांच्या काही हिंदी रचना	डॉ. ताहेर एच. पठाण	२२४
५९.	कानडी म्हणीचा सीमावर्ती मराठवाड्यावरील प्रभाव	डॉ. रवींद्र वैजनाथ वेम्बरे	२३१

६०. मराठी व डांगी भाषांची लिपी व व्यवस्था, व्याकरण विचार
 ६१. जागतिकीकरणाचा मराठी व इतर भारतीय भाषांवर परिणाम
 ६२. हिंदी – मराठी दलित कविता: तुलनात्मक अभ्यास
 ६३. जागतिकीकरणाचा मराठी भाषेवरील परिणाम
 ६४. भारतीय भाषांचे समकालीन रूपवर्णन व वास्तवता
 ६५. मराठी आणि हिंदी दलितसाहित्याचा अनुबंध

प्रा. ई. पी. आहेर	२३५
तरडे राजकुमार दादाराव	२४१
जाधव बायासाहेब सुखदेव	२४३
डॉ. रामचंद्र झाडे	२४७
डॉ. नवनाथ गोरे	२४९
प्रा. अरविंद आसाराम भराडे	२५३

Urdu

1. Preim Chand ke Afsane: Dalit Kirdar	Dr. Kritimalini Jawale	1
2. Faiz Ahmad Faiz ki Shayiri Me Benulaqwami Masayil ki Aqasi	Mr. Reyaz Ahmad Wani	5
3. Iqbal eak Sofi Shayar	Mr. Abu Bakar Malain	9
4. Urdu Shayari par Tasawuf ke Asraat	Mr. Mohd. Amin Mir	14
5. Hindustan ke Farsi Adab ke Irtiqa Me Khawajgani Chusta ka Kirdar	Mr. Shabir Ahmad Wani	19
6. Yeshpal ka Novel “Barah Gante” Me Khawateen Kirdar	Ms. Suraya Begum M. Khan	25
7. Urdu ke Char Ghan Pith Award Yafta Qalamkaar	Mr. Muzafar Manzoor	28
8. Marathi par Dusre zabano ke Asraat aur dusre zabano par Marathi ke Asraat	Ms. Ayesha Pathan	32

हिंदी-मराठी दलित कविता: तुलनात्मक अभ्यास

जायद बाबासाहेब सुखदेव

रांशोधक विद्यार्थी (मराठी)

आधुनिक भारतीय भाषा विभाग,

अलिंगढ मुरस्लीम विद्यापीठ अलिंगढ.

उत्तर प्रदेश

प्रस्तावाना :-

दलितहा एक वर्ग किंवा जात नसून ही एक जाणीव आहे. जे जे शोषित आहेत, जे जे पिढीत आहेत. ज्यांना व्यवस्थेने स्विकारले नाही, ते ते दलित आसतात. ज्यांच्या परत्मतेच्या जाणिवा म्हणजेच त्यांचे दलितपण आसते. आणि याच परात्मतेचा पुढे विद्रोहात रूपांतर होते. खरेतर दलितहे पारंपारिक व्यवस्थेचे आपत्य आहे. स्वार्थी वृती आणि राजकीय सत्ता अबाधीत ठेवण्याच्या अतिरेकी लालशे तून या आमानवीय संकल्पनेतून उदय झाला आहे. दलित या शब्दाला डाँ. आंबेडकर ब्रॉकमॅन हा पर्यायी शब्द वापरतात. भारत हा जाती प्रधान देश आहे. त्यामुळे संपूर्ण भारतात आपणास दलित हा समूह किंवा व्यवस्थेने नाकारलेला समूह दिसून येतो. हा समूह मराठी, हिंदी, गुजराती, राजस्थानी, गोंडी इत्यादी सर्व भारतीय भाषेत आहे. त्यांच्या जाणीवा समान आहेत. त्यामुळे दलित जाणीव सर्व भारतात दिसून येते. ही जाणीव सर्व भारतीय भाषेमध्ये आहे. दलित साहित्यामध्ये दलित कविता मोठ्या प्रमाणात निर्माण झालेली आहे. कविता हा वाडःमय प्रकार निवडण्या मागाचे कारण काही खास नसूनते स्वभावातच होते. कारण काव्यासारख्या गाण्याच्या जवळ जाणारा प्रकार सामान्यांना जवळचा वाटतो. शिवाय या प्रकरातून थोडक्यात परंतु भरपूर असे प्रभावीपणे आशय व्यक्त करता येतो. हे माध्यम नव्यानेच लिहिणाऱ्या साहित्यकांना वाटतो. आंबेडकरांच्या निधनानंतर दलित समाज सैरा-वैर झाला. व त्यांच्या दुखःचा हूँकार त्यांच्या कवितेतून व्यक्त होत होता. जवळचा वाटतो. आंबेडकरांचा निधनानंतर दलितले आत्मभान आणि आंबेडकरांची निष्ठा, प्रेम या दोन गोष्टीमुळे दलित कविता निर्माण झाली. मराठीतील दलित साहित्य निर्माती जेव्हा सुर झाली. तेव्हा मराठी साहित्य विश्वात एक खळबळ माजली व न बोलनारा वर्ग बोलू लागला. त्याचा परिणाम म्हणून हा साहित्य प्रवाह अन्य भाषिकांना ही खूनवू लागला. त्यातून दलित साहित्य हिंदीसह अन्य भाषेत पोहचले. विशेषत: हिंदीमध्ये मोठ्या प्रमाणात रुजले आहे.

मराठी / हिंदी दलित कवितेच्या संदर्भाने विचार करतांना आपल्याला वेदना, विद्रोह, नकार, हे दलितसाहित्याची त्रीसुरी लक्षात घ्यावी लागते. या शिवाय दलित कवितेतून होणारे आंबेडकर यांच्या भाषेचे वेगळेपण नवे शब्द, नव्या प्रतिमा व प्रतिके, यांचा ही विचार करावा लागतो. या शिवाय जुन्या जानकार व नव्याचे स्वागत हि वृती पण आपलेला लक्षात घ्यावी लागते. मराठी दलित साहित्याच्या संदर्भाने आणि विशेषता दलित कवितेच्या संदर्भाने विचार करतांना नामदेव ढसाळ हे नाव पुढे येते. वेदना, द्रोह, नकार या तीनही जाणिवा नामदेव ढसाळ यांच्या कवितेतून दिसून येतात. त्यांच्या गोलपिठा या संग्रहातील 'त्यांची सनातने दया' या कवितेतून वेदना प्रकटहोते.

‘त्यांची सनातन दया फॉक्लेड

रोडछ्या भडव्याहून मोठीनाली

किंवा

आपली कतलहोतांना त्यांच्या सटक

हातातून निश्वास ढळत नाही’ १

या सारख्या ओळीतून परंपरेने आलेले दुख: ते व्यक्त करत व्यावस्थेने नाकरलेला आणि मिळालेला हिन दर्जा या बाबतछी वेदना प्रकटहोते. असीच वेदना आपणास हिंदी दलित कवितेतून दिगृन येते. एन.आर.सागर यांची 'तव तुम्हे कैसा लगेगा' ? या कवितेतून ही असीच वेदना दिसून येते.

'यदीतुम्हे म्यान के आलोकसे दुर

आनपड-मुख बनकर रखा जाये थन रांगती

रो कर दिया जाये चीचित

और विवश किया जाये

अधिकार विहिन जिवन जिने को

तुम्हे कैसा लगेगा' ? २

सागर यांनी या कवितेतून प्रश्न विचारलेला आहे. पण त्या प्रश्नामागे वेदना लपलेली आहे. ही सनातन वेदना त्यांना प्रश्न विचारायाला भाग पाडते. यातूनच विद्रोचा जन्म होतो. मराठी दलित कवितेतून विद्रोह जवळपास सर्वच दलित कविनी मांडला आहे. नामदेव डसाळ, अर्जुन डांगळे, ज.वी.पवार, केशव मेसाम इत्यादी मराठी दलित कविनच्या कवितेतून विद्रोह दिसतो.

'क्रांतीची विजली पेटली आहे

प्रत्येक घायाळ न्हदयही लढाई अटळ आहे... सटळ आहे

विद्रोह नसानसात खळखळतांना हे युद्ध थंबलेच कसे ?

मग जे होवो ना होवो' ... ३

हि हिरा बनसोड यांची 'फिरांद' कविता संग्रहतील 'हरलेलासुर्य' हि कविता आपणास दलित विद्रोहाचे उदा. म्हणूनसमोर ठेवता येईल. असाच विद्रोह हिंदी दलित कवितेत ही आहे.

'तुमसाले पैदाहेते की,

हो जातेहो महाराज

पंडित जी ...

भाड मे जा

सहाब सत्ताम

और तुम्हारे पाँव

मे इपर मारताहू कुच्छाडी'४

हि कवी असंग घोष यांची भाड मे जाये हि कविता दलित विद्रोह व्यक्त करते.

दलित कवितेचे महत्त्वाचे वैशिष्ट्य म्हणजे कवितेतील आंबेडकर दर्शन. दलित समाजाला आंबेडकरां विषयी प्रचंड आदर, प्रेम व निष्ठा होती. ते कवितेतून व्यक्त झालेली आहे. मराठी दलित कविनी आंबेडकरांवर भरपूर कविता लिहिली. वामन दादा कर्डका पासून ते नामदेव डसाळ व आमण काळे यांच्या पर्यंत कवितेतील आंबेडकर दर्शन दिसून येते.

"आमची लक्तरलेली आयुष्य शिवलीसः

किंवा

"गांजलेल्या जन्मांना नरकातून ओडून पोटासी घेतले"

यासारख्या यशवंत मनोहर यांच्या कवितेतून आंबेडकरां विषयी आदर प्रेम, व ग्रन्तज्ञता दिसून येते.

“सुर्य फुलेहाती ठेबणारा फकीर

हजारो चर्षा नंतर लाभला.

सुर्य पुलासारखे

सुर्यनंमुख झालेच पाहिजो”^५

या ढसाळ यांच्या ओळी आंबेडकरांना प्रकाश वाटणारा फकीर असा संबंध घालतात.

अशा प्रकारे आंबेडकर दर्शनहिंदी कवितेतून ही आले आहे.

“बली भेड बकरियो की दी जातीहै.

कभी शेरो कीनही

इसे लिखे बाबाने कहा शेर बनो

बकरी नही”^६

या सोहम कुमार यांच्या ‘बाबाने कहा था’ या कवितील ओळी आंबेडकरांनी दिलेला आत्मभान व्यक्त करून ग्रन्तज्ञता व्यक्त करतात. असा प्रकारे हिंदी, दलित कवितेतून आंबेडकर दर्शन दिसून येते.

दलितसाहित्याचा मुळ हेतू उद्देश म्हणजे मानव मुक्ती दलित साहित्य हे जिवणवादी आहे. मानवीय मुल्यांना साहित्यात स्थान देणे व त्याचे उन्नयण करणे हे दलितसाहित्याचे उदिष्ट आहे. मानमुक्ती, स्वांत्रता, समता, मानवता, बंधूता या मुल्यांना दलित कवितेत महत्वपूर्ण स्थान आहे. नामदेव ढसाळ यांचे ‘मानसाने’ ही कविता हि कविता प्रखरणे मानवीय मुल्यांचा जयगौस करते.

किंवा

‘या तमाम दुनिया ला दुःखी मानूस हासावा म्हणून मी सुर्यावर थुंकतो’^७

या शिवा इंगोले यांच्या ओळी मानविय मुल्यांछा पुरस्कार करतात मराठी प्रमाणे हिंदीतही मानवतेला व मानला महत्व दिले आहे.

‘इस शायर और तभी के बिच

कोई भावना

बुलबुले की नियती जितीहै

प्रती शोधसे अविचलीत

कोई व्यक्ती चैतना

यदी तुम्हारे भितर जन्मे

तो तुम इतना करना

पिंडा का द्वार खोल देना’^८

ही कवल भारती यांची कविता मानव मुक्तीला प्रोस्तान देते, बुलबुल हे दलित कवी दलितसमाजाचे प्रतिक आहेत. तर पिंजरा त्यांच्या पारंतंत्राचे प्रतिक आहे. या पिंजन्याचे दार त्यांना खोलायला लागतात. मराठी - हिंदीतील दलित कवितेत साम्य आहे. कारण आगोदरच सांगितलेल्या दलित समूदाय आणि दलित जाणीव भारतामध्ये उपलब्ध असल्यामुळे दलितसाहित्य सर्व भारतात आहे. आणि विशेषता हिंदी मध्येही आहे.

निष्कर्ष :-

- १) दलितसाहित्य सर्व दुर पसरलेला आहे. (भारत) याचे कारण की , भारत हा जात पितृसत्ताक देश आहे आणि ही जात धर्म व्यवस्था विशमतेवर आधारलेली आसल्यामुळे एक समाज घटक पिचलेला आहे.याची साहित्य निर्मीती सर्व भारतीय भाषेमध्ये समान जाणीवानी होत आहे.
- २) मराठी प्रमाणेच हिंदीतही दलित कविता गोठया प्रगाणात लिहिली गेली.
- ३) मराठी दलित कवितेतून हिंदी दलित कविता असा दलित कवितेचा प्रवाह वाटेला आलेला आहे.

संदर्भ :-

१)	गोलपिठा	-	नामदेव ढसाळ
२)	उत्थान गुफा	-	यशवंत मनोहर
३)	मराठी दलित कविता	-	बी.रंगराव

जागतिकीकरण : भाषा आणि साहित्य

अंतिमी संस्करण :

डॉ. ताहेर एच. पठाण
मराठी विभाग प्रनुभ
आधुनिक भारतीय मार्ग विभाग
ज्ञानिमद मुस्लिम विद्यापीठ, अलिगढ, उत्तर प्रदेश

विमोर्चक संस्करण :

प्रा. मुस्ताक अहमद झरगर
कम्बनेती विभाग प्रनुभ
डॉ. अमीना खातून
दंसती विभाग प्रनुभ

संसाधन संहार्यक :

जातिन्दर येवते
संसोषक विद्यार्थी, मराठी विभाग

प्रारंभणक :

पा. क्रांति पात
वेजरेसन,
आधुनिक भारतीय मार्ग विभाग
ज्ञानिमद मुस्लिम विद्यापीठ, अलिगढ, उत्तर प्रदेश

पुन्ह्य संस्करण :

डॉ. घनराज घनगर (येवता)

फेराबुक संगणक क्रांति कृती कविता शेतकरी आत्महत्या
उदारीकरण कॉल मैटर
जागतिकीकरण आदिवासी कविता भाषांतर सोशल मिडीया
भाषांतर खाजगीकरण हिंगलीश
आदिवासी कविता संरकृती थेतकरी फेराबुक दलित कविता
संरकृती आत्महत्या जागतिकीकरण
व्हाटर् अॅप दलित कविता
गाळण कविता मिंगलीश माध्यमांतर इंटरनेट

This Journal is indexed in :

- UGC Approved Journal
- Scientific Journal Impact Factor (SJIIF)
- Crosses Impact Factor (CJF)
- Global Impact Factor (GIF)
- International Impact Factor Services (IIFS)

Impact Factor - 6.261

ISSN - 2348-7143

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOWS ASSOCIATION'S

RESEARCH JOURNEY

International E-Research Journal

PEER REFERRED & INDEXED JOURNAL

May-2019 Special Issue - 191

जागतिकीकरण : भाषा आणि साहित्य

अतिथी संपादक

डॉ. ताहेर एच. पठाण

मराठी विभागप्रमुख

आधुनिक भारतीय भाषा विभाग

अलिंगढ मुस्लीम विद्यापीठ, अलिंगढ, उत्तर प्रदेश.

विशेषांक सहसंपादक

पा. मुरताक अहमद झरगर (कश्मीरी विभागप्रमुख)

डॉ. अमीना खातून (बंगाली विभागप्रमुख)

आधुनिक भारतीय भाषा विभाग

अलिंगढ मुस्लीम विद्यापीठ, अलिंगढ, उत्तर प्रदेश.

संपादन सहाय्यक

जालिंदर एकनाथ येवले (संशोधक विद्यार्थी, मराठी विभाग)

अलिंगढ मुस्लीम विद्यापीठ, अलिंगढ, उत्तर प्रदेश.

मार्गदर्शक

प्रा. कांति पाल

चैअरपर्सन

आधुनिक भारतीय भाषा विभाग

अलिंगढ मुस्लीम विद्यापीठ, अलिंगढ, उत्तर प्रदेश.

मुख्य संपादक : डॉ. धनराज धनगर

SWATIDHAN **I**NTERNATIONAL **P**UBLICATIONS

For Details Visit To : www.researchjourney.net

INDEX

No.	Title of the Paper	Author's Name	Page No.
English Section			
1	Tribal Issues, Mahasweta Devi and Globalization	Dr. Amina Khatun	07
2	Globalization and Its Impact on World Culture & Languages	Aehsan Ul Haq	11
3	Impact of Social Media on Our Culture	Dr. Pratima Kumari	15
4	The Issue of Alternative Gender Ideologies with Special Reference to Mahesh Dattani's ' <i>Dance Like a Man</i> '	Dr. Pankaj Kumari	18
5	Media : Past, Present and Future	Dr. Medha Sachdev	21
6	Religio-Cultural Identity and Changes in Mohsin Hamid's ' <i>The Reluctant Fundamentalist</i> '	Dr. Mamta Srivastava & Ms. Poonam Singh	24
7	The Conflict of Capitalist and Middle class in Vijay Tendulkar's ' <i>Vultures</i> '	Dr. Lucky Gupta & Dr. Kamlesh Kumari	28
8	Modern Indian Oppression Tactical and Its Impact on Kashmiri Language	Dr. Arsheed Ahmad Malik	33
9	A Critical Study of the Impact of Arabic Language On Indian Languages	Dr Abdul Hamid Fazili	40
10	Emerging 'Literary Canons' in Globalized Era: Contribution of Research Studies to Dalit Literature	Deepti Kavathekar	45
11	Reflections of Globalisation in the Novels of Mohsin Hamid	Aijaz Ahmad Sheikh	51
12	Globalization and Classical Arabic: A Discourse	Helal Ahmad Ganai	55
13	The Effect of Social Media on Arab Students' Education at AMU, India	Muhammed Jubran AL-Mamri & Amgad S. Khaled	61
14	Globalisation, Social Identity and Social Exclusion: Examining the Disadvantage of SC's in India.	Nahida Rohi	69
15	Gender Based Discrimination in Society: Changing Scenario Due to Globalization with Special Reference to Tendulkar's Silence: <i>The Court is in Session</i>	Nandita Varshney	72
16	Universalizing Language through Globalization A Critique of the Modern Linguistic Temperament	Shahidul Hoque	75
17	Kashmiri Children's Literature in Global Era – A Study	Shakir Naikoo	79
18	Impact of Globalization on Kashmiri Language and Culture	Zaffar Abbas	84

हिंदी विभाग

19	इक्कीसवीं सदी में हिन्दी का वैश्विक परिदृश्य	डॉ. नागरका के	88
20	वैश्विकरण के परिप्रेक्ष्य में अनुवाद विज्ञापन की महत्ता	डॉ. कल्पना कौशिक	92
21	हिंदी भाषा में जनसंचार तथा सूचना प्रोटोगिकी	डॉ. सुचेता शर्मा	96
22	वैश्वीकरण और आदिवासी प्रश्न	डॉ. जया शुक्ल	98
23	हिंदी साहित्य पर वैश्विकरण का प्रभाव	डॉ. देवेन्द्र गुप्ता	103
24	अपराध नियंत्रण में दण्ड की भूमिका	डॉ. नीलम रानी	107
25	वैश्विकरण के परिप्रेक्ष्य में नवजागरण का वैशिष्ट्य	डॉ. नीतू बंसल	110
26	सुरीनाम की हिंदी भाषा : स्वरूप, साहित्य और अस्मिता	आकरम हुसैन	114

जागतिकीकरणाचा मराठी ग्रामीण कवितेवर प्रभाव

जाधव बाबासाहेब सुखदेव

संशोधक विद्यार्थी

मराठी विभाग

आधुनिक भारतीय भाषा संकल

अलिंगढ मुस्लीम विद्यार्थी, अलिंगढ

प्रास्ताविक :

भारतीय ग्रामीण समाज हा खेड्यांनी मिळून वनलेला आहे. येथील जीवन वास्तवादी आहे. नैसर्गिक जीवन अनुभवणे या समाजाचे वैशिष्ट्यचे आहे. एकसंघ स्वयंपूर्ण खेड्याचे जमे एकांगी व स्वतंत्र्य अस्तित्व होते. तसे न राहता आज त्यांचे पारंपारिक स्वरूपात परिवर्तन झाले आहे. ग्रामीण अर्थव्यवस्था आंतरराष्ट्रीय वाजार पेठेशी सलग्न झाली तेहांचे खेड्यांची स्वयंपूर्णता संपली. ग्रामीण अर्थव्यवस्थेच्या पारंपारिक स्वरूपात वदल घडून येऊ लागला त्याची सुरवात स्वातंत्र्यप्राप्तीपासून झाली. देशातील इतर अनेक उद्योगांनी प्रगती शेतीवर अवलंबून असते. कारण शेती ही कळ्या मालाचे ते सोत आहे. भारत हा खेड्यांचा देश आहे. अजूनही ६०-७० टक्के जनता खेड्यात राहते. त्याची एक स्वताची संस्कृती आहे. तिलाच आपण ग्रामीण मंसूकृती म्हणतो. ग्रामीण भाग पूर्णतः शेतीवर अवलंबून असतो. पाऊस पडला तर ग्रामीण जीवनात नव चैतन्य उमलते जर पाऊस नाही पडला तर तेच जीवन कोमेजून जाते. अनीकडे निसर्गाचा लहरीपणा या जीवनाला भेडमावतो आहे. उपासमारीमुळे केवळ पोटभरण्यासाठी गाव सोडणारी लोक आहेत. ग्रामीण माहिन्याचा मुख्य विपय येथे असा आहे की, एका वाजूला या जनतेने पाटील- कुलकर्णी, वलुतेदार, देव-देवता, निसर्ग-शेती यांच्याशी इमान गऱ्बले तर दुनर्या वाजूला निसर्गावर अवलंबून असणारा ग्रामीण माणूस साहजिकच अंधश्रद्धाळू, रुढीपरंपरा जपणारा आहे म्हणूनच तो आदिमतेकडे झुकतो. निसर्गाविपरी त्याला गुढता वाटते. ही गुढता ना. धो. महानोर आपल्या कवितेतून व्यक्त करतात.

कवितेमध्ये भाषा, शब्द, प्रतिके प्रतिमान अमुलाग्र वदल घडवून आणतात. असे असताना जागतिकीकरणाने भाषेचा, कलेचा, साहित्याचा आकार, ढाचा बदलण्याचा विडाच उचलला. त्याचे उदाहरण म्हणजे चांगली अस्सल मराठी लावणी, बालगीते, गवळणी, अभंग रिमिक्स करून दाखवली जातात. १९९१ नवीन आर्थिक धोरणामुळे भारतीय अर्थ व्यवस्थेची सांगड जागतिक अर्थकारणाशी घालून दिली जाते. साहजिकच ग्रामीण अर्थव्यवस्थेवरही त्याचा परिणाम जाणवतो. उदा. स्वदेशी उद्योग डवधाईला, स्पर्धा, वेकारीट वाढ, वहुराष्ट्रीय कंपन्यांची भांडवलशाही इ. अनेक गोष्टीमुळे ग्रामीण अर्थकारणात जागतिकीकरनाने परिवर्तन घडून आले. अशा लाभ हानीच्या अनुभवानुसार जागतिकीकरणासंदर्भात टोकाचे मतप्रवाह समाजात दिसतात. वास्तविक पाहता स्वातंत्र्याच्या नंतर एकूण साहित्यामध्ये परिवर्तने घडून आली. याचे प्रमुख उदाहरण म्हणून आपल्याला मराठी साहित्याकडे वोट दाखवावे लागते. त्यामध्ये ग्रामीण, दलित, आदिवासी, जनवादी, स्त्रीवादी, साहित्य प्रवाहाचा नव्यानेच समावेश झालेला दिसून येतो. या समावेशामागे वैचारिक वैठक आणि सामाजिक चळवळीची प्रेरणा आहे.

मराठी ग्रामीण कवितेचा जागतिकरणाच्या पार्श्वभूमीवर विचार करावा लागणार आहे. मराठी भाषा आणि साहित्य यांच्या समकालीनतेच्या संदर्भात चर्चा करत असताना अनेक प्रश्न समोर येतात. जगातल्या विविध जाती जमाती, प्रजाती विविध भाषा, संस्कृती, रुढी-परंपरा या सगळ्यावर काही एक निश्चित परिणाम झाला आहे. मराठी पुरता किंवा महाराष्ट्राचा जरी विचार केला, तरी याचा एक खोलवर परिणाम गेल्या दोन

दशकात झालेला दिसून येतो. हा परिणाम केवळ संस्कृती पुरतान गर्यादित राहिलेना नमून, त्याचे सामाजिक, आर्थिक परिणाम मोळ्या प्रमाणावर दिसू लागले आहेत. नववराहतवाद, बहुसंस्कृतीवाद, ख्रियांचे प्रश्न, जातीधर्माच्या उत्तरांडी, शैक्षणिक धोरण, असमानता, विपगता, माध्यमांचे प्रावल्य नैतिकता-अनैतिकता, राजकारणातील गुन्हेगारी, दहशतवाद व भाषा संक्रमणाचा कालखंड येतो तेव्हा अशा चर्चा अपेक्षित आहेत. जागतिकरणाच्या दृष्टीने नव्वद नंतर च्या कवितेकडे पाहिले की नव्वदोत्तर कालखंड हा एका नव्वा वलणाचा व संक्रमणाचा कालखंड म्हणून पुढे येतो. कारण या काळात जागतिकीकरणामुळे जगाच्या कानाकोपऱ्यात विचारांची देवान घेवाण सुरु झाली. या दृष्टीने मराठीतील नवोत्तम साहित्य जागतिक भाषामध्ये भाषांतरित होणे सुरु झाले. या कालखंडाला अनेक नावाने उल्लेखिले गेले आहे. जागतिकरणाच्या अगोदर वेगळ्या नावाने अनेकदा जागतिक पातळीवर ह्या प्रवृत्ती दिसून आलेल्या आहेत.

माणूस बदलला की त्याचे जगण्याचे संदर्भ बदलतात, साहित्ये हा या बदलत्या समाजाचा आरसा आहे. त्यामुळे या बदलत्या संदर्भाचे चित्रण साहित्यातून येत असते. १९८० नंतरच्या खेड्यात अमुलाग्रह बदल दिसतो. "खाउजा," च्या कन्नाट्यात सापडलेल्या शेतकऱ्याची अवस्था फार विकट झालेली दिसून येते. महाराष्ट्रातच नव्हे तर देशपातळीवर शेतकऱ्याच्या आत्महत्या होत आहेत. बदलत्या ग्रामीण संदर्भाचे चित्रण १९९१ नंतरच्या ग्रामीण कवितेतून अधिक प्रकर्षने येते. या अनुपंगाने १९९१ ते २०१६ पर्यंत चा आधार घेऊन जागतिकीकरणाचा ग्रामीण कवितेवर कसा पडसाद कसा उमटला आहे, याचा विचार केला आहे. या कालखंडातील कविंची संघ्या कमालीची अधिक आहे; पण जागतिकीकरणाबाबत फार थोड्या कविनी आपली लेखणी चालवली आहे. कवितेने ग्रामीण जनजीवनाचे, ग्रामीण मंवेदनशिलतेचे चित्रण केलेले दिसते त्या कवितेला ग्रामीण कविता म्हटले जाते. या कविता मध्ये खेडे, खेड्याशी मनग्र अनलेली कृपी जीवन, खेड्यातील जनजीवनाचे दुख, दारिद्र्य, रुढी-परंपरा, संस्कृती या भाष्यांचा ममावेश होतो. आजची मराठी कविता ग्रामीण जीवनामंदर्भाचे चित्रण करून आपले अनुभव विश्व विस्तारित करताना दिसते. त्यामुळे ग्रामीण साहित्यातील माणसांच्या भावभावना काही अंशी निसर्गाच्या प्रतिमांच्या आधारे येतात.

"झाडाझाडला विचार

आत्महत्याच्या कहाण्या

या पहाडाला विचार

माझ्या बापाच्या विराण्या"(2)

अशाप्रकारे ग्रामीण निसर्ग कधी-कधी ग्रामीण माणसाचे आनंदाचे गाणे घेऊन कवितेतून व्यक्त होते. निसर्ग चित्रण विविधांगी ग्रामीण कवितेतून येते. दुष्काळ पडल्यानंतर उदासवाणा निसर्ग ग्रामीण कवितेतून स्पष्ट होताना दिसतो. निसर्ग हा ग्रामीण कवितेला नेहमी आव्हान देत आलेला आहे. या आव्हानाला पेलणारी कविता ग्रामीण साहित्यात आलेली दिसते. मराठी ग्रामीण कवितेतून खेड्याचे चित्रण मोळ्या प्रमाणात दिसते खेद म्हणजे आलुतेदार बलुतेदार व शेतकऱ्यांच्या जीवन विश्वाचे घरटे म्हणजे संस्कृतीचे माहेर घर होय. खेडे म्हटले की शेती, पीक, गावात, झाडे, गुरे ढोर, शेतकरी, गुराखी, विहरी, नगर, कुळव, मोट, मला, गोफण इत्यादींचे चित्र डोळ्यासमोर उभे राहते.

"जून गाव नव झाल रानकात काय बोले

पांद हिरव्या रंगाची तिला डांबर फासले"(3)

आधुनिक व जागतिकीकरणामुळे जुने खेडे जाऊन नवीन खेडे अस्तित्वात आले. नांगराच्या जागी ट्रक्टर आले. जाते जाऊन दलणाची चळवी आली. खेड्यातील माणसाचे जगण्याचे सगळे संदर्भ बदललेले दिसतात. एकूणच मराठी ग्रामीण कवितेने खेड्याच्या समृद्धीचे चित्रण केले आहे. खेडे हे ग्रामीण कविता व कवींचा आस्थेचा विषय

आहे. म्हणून केशवसूतांच्या एक खेडेपासून ते आजचे कवी इंद्रजीत भालेराव, जगदीश कदम, श्रीकांत देशमुख, केशव देशमुख, यांच्यापर्यंतच्या सगळ्याच कवींच्या कवितेत खेळ्याचे चित्रण येताना दिसते

“गिरणीच नाक आल
चाले गिरणी जोरात
ओवी दुचित व्हवून
पडे सांदी कोपर्यात” ४

आधुनिक तंत्रज्ञानाच्या साहाय्याने शेती करीत असल्यामुळे पारंपारिक गीक घेण्यांवर्जी नगदी पैमा देणारी गीक घेण्यात येऊ लागली. त्यामुळे शेतकऱ्यांच्या हातात पैसा खेळू लागला अतिरिक्त पैशामुळे ते अधिक चगळवादाकडे वळने. ग्रामीण गाणूस याकाळात अधिक व्यसनी झालेला दिसतो. यामागचे कारण म्हणजे त्याला व्यसनाची साधने सहजरित्या गिठत गेली. गावातच परवान्यासह देशिदारुचे दुकान असल्यामुळे त्याला अधिक दूरवर जाण्याची आवश्यकता भासत नव्हती. १९९० च्या आसपास ग्रामीण माणसाच्या जगण्याचे संदर्भ कमालीचे बदलने आहेत. खाउजा संस्कृतीच्या कचाट्यात संपूर्ण जगच आले होते. सामाजिक, राजकीय, धार्मिक, शैक्षणिक आणि सांस्कृतिक क्षेत्रावर जागतिकीकरणाचे चांगले वाईट परिणाम झालेले दिसून येतात.

मानवी जीवनावर पडणाऱ्या साद-प्रतीसदाची अभिव्यक्ती सर्वात प्रथम कवितेच्या रूपाने होत आसते. त्यामुळे जगणे जागतिकीकरणाचे नवे वन्य स्वीकारले त्याचे मानवी जीवनावर झालेल्या पडसादाचे प्रथम प्रतिविव व कवितेतूनच उमटले. येथे आशाच कवितात विचार केला आहे की ज्या कवितेतून जागतिकीकरणाच्या पडसादाचा प्रभाव झालेला आहे. आपण आपल्या पुढे आलेल्या काळाला कमे सामोरे जातो त्यावर मानव धर्माची व विश्वबंधुत्वाची वीजे आपल्या मंस्कृतीने प्रत्येकाच्या मनात अगोदरच पेरलेली आहे. त्यामुळे जागतिकीकरणाकडे आपण लवकर वळलो आहोत. संगणकांने ज्ञानाचा व माहितीचा प्रचंड म्फोट घडून ज्ञानाची गंगा मानवाच्या दारी आणनी. आज हे ज्ञान दाराचा उंवरठा ओलांडून व्यक्तीच्या दिवान खाण्यात पोहचली. नहान-धोर, स्त्री, पुरुष, शहरी खेडूत इ. मर्वना ज्ञानाची उपलब्धी प्राप्त झाली. संगणकाने साऱ्या विश्वाची कवाडे आपल्याला उघडून दिली व वैश्विकतेचे भान स्वीकारण्याचे आव्हान केले. या पार्श्वभूमीवर उपलब्ध ज्ञानाच्या या अगद्यगत्या प्रकाशाकडे पाहण्याचे धाडस आपण करायला हवे. ज्ञानाच्या उपलब्धिने वैधानिक पातळी गाठली पण या ज्ञानाने निर्माण होणारी विश्वबंधुत्वाची जाणीव निर्माण झाली नाही. वरील सर्व मत मराठी वाद्यायाला लागू असले तरी मराठी ग्रामीण कवितेने बऱ्यापैकी आपले लिखाण हे काळाचे वैश्विक भान स्वीकारण्याचा प्रयत्न केलेला आहे.

ग्रामीण कविता महात्मा फुले व ग्रामीण साहित्य चळवळीच्या संस्कारातून उदयास आलेली असल्यामुळे अन्याय अत्याचाराच्या विरोधात वंड, विद्रोह अभिव्यक्त करते आहे, तर “१९९० नंतरच्या या व्हुतांश प्रातिनिधिक कविता दोन गटामध्ये विभागल्या जाऊ शकतात. पहिला गट विद्रोह व नकारात्मक जीवन जाणीव व्यक्त करणाऱ्या कविता. दुसरा गट पूर्व जीवन जाणिवांचा यात विद्रोह, बंडखोरी, नकार नाही, आगतिकता आहे. ती परिस्थिती आणि कटू वास्तव स्वीकारण्याची आगतिकता आहे. निराश आहे”(५) याकाळातील ग्रामीण कविता दुसऱ्या गटात मोडणारी आहे. या दशकातील ग्रामीण कवी जागतिकीकरणामुळे आगतिक आहेत. त्यांच्यासमोर जागतिकरणाची वास्तव परिस्थिती असून पुढे त्याची कविता निराशा तर व्यक्त करतेच पण ती आगतिक आहे. याची जाणीव या दशकातील कालानुक्रमाने आलेल्या कवितांच्या आधारे दिसते. म्हणजे जगतिकारणावावत कवी लिहू बोलू लागले असले तरी त्यांच्या कविता परिस्थिती मुळे आगतिक आहेत हे सत्ये मात्र याठिकाणी नाकारता येत नाही. १९९१ मध्ये वाळासाहेब सोदाग यांचे “सांजगंध” महादेव तुपे यांची ‘राजधूत’ लक्ष्मीकांत तांबोळी यांचे ‘मी धात्री मी धरित्री’ तर शंकर देशमुख यांचे ‘नांगर’ हे कविता संग्रह प्रकाशित झालेले आहेत; पण या कविता मध्ये जागतिकीकरण बदल ची अभिव्यक्ती नाही. आधुनिकीकारणामुळे बदललेल्या खेळ्याचे चित्रण भालेरावांची कविता साकारताना दिसते. ‘गाव एक होत सारे, गाव नेक होते सारे’,

दुर राहिलेल्या गावामधील या कवितेतून सुखीसमृद्ध असणारे गाव आता भल्यासाठी भांडताना दिसतात. अशा गावातील बदलांच्या नाव संवेदना भालेरावांच्या कविता संग्रहातून व्यक्त होताना दिसतात. डॉ. मिर्जा यांचा उठ आता गणपत या कविता संग्रहात म्हणतात.

“मजे हाय व्यापारी, कर्मचारी, पुढारी
शेतकरी शेत मजूर दिसून राहिले गिकारी
शेतामधी त्यांनी राबाव ढोरावाणी
तरी झाली त्याची गात चोरावाणी” ६

यासारांच्या कविता मध्ये शेतकऱ्यांच्या शोपणाची कहाणी या कवितेतून येते. जागतीकारणात शेतकऱ्यांची अवस्था झालेली आहे. शेतकऱ्यांच्या कष्टावरती जगणाऱ्या वांडगुलांची चालती जागतिकरणात मोळ्या स्वरूपात वाढलेली आहे वरील विवेचनावारू खालील निष्कर्ष घेता येतात.

निष्कर्ष :-

१. शेतीचा मालक असणारा शेतकरी सावकारी आणि कर्जाच्या ओङ्याखाली दावत गेला. पावसाच्या अनिश्चितेमुळे शेती पिकेनाशी झाली. घेतलेले कर्ज फेडण्याची ऐपत त्याची उरली नाही. याचे प्रतिविंब ग्रामीण कवितेमध्ये पदोपदी प्रत्येयास येते.
२. २०१६ पर्यंतच्या कवितांचा परमार्थ घेताना २००० पर्यंतच्या कवितांमध्ये जागतिकीकरणाच्या पडसादाचा परिणाम कमी आहे; पण त्यानंतरच्या कवितेत मात्र ही ढग अधिक उग्र झालेली दिसते.

समारोप:-

खाजगीकरण, उदारीकरण आणि जागतिकीकरण या मुनतत्ववादी मंस्कृतीने मंपूर्ण जगाला पाश्वी वलाने व्यापून टाकले आहे. भारतात नव्वदच्या दशकात (GATT) क्राराने जागतिकीकरणाला खर्च अर्थाने सुरवात झाली असे जरी म्हटल तरी जागतिकरण भारताला काही नवीन नाही. वुद्धांचा शांती संदेश, सम्राट अशोकाचा भारतावाहेरील वोद्ध धम्म प्रसार ते ‘हे विश्वची माझे घर ऐसी माती जायची स्थिर’ असे जेव्हा जानेश्वर म्हणतात त्यामध्ये समग्र मानवी जगाचे कल्याण अपेक्षित आहे. एकूण काय तर आधुनिक पूर्व जागतिकरणाचा संदर्भ विशेषता; प्रेम, शेती, दयाभाव, करूणा, मानवतावाद असा आहे. तर आधुनिक जागतिकीकरण वसाहतवादी, भांडवलशाही, आर्थिकतेशी निगडीत आहे. आधुनिक जागतिकीकरण मुख्यत: व्यापार विषयक करार आहे. वाश्विक संस्कृतीच्या आभासात संपूर्ण जगच एक खेडे बनवण्याचा जागतिकीकरणाचा कुटील डाव आहे. जागतिकीकरणाच्या प्रक्रियेत आता पृथ्वी नावाच्या ग्लोबल वरील सर्व मानवी जीवनाला प्रत्यक्ष अप्रत्यक्षरित्या व्यापून टाकले आहे. आर्थिक सुधारणा, वैश्विक खेडे, माहितीचे खूळ, तंत्रज्ञानाचा स्फोट, संपत्तीचे विकेंद्रीकरण, कायद्याचा संकोच, वस्तूंचा सर्वत्र सुलभ प्रवास, भांडवलदाराचा सहज विकास, मुवलक वस्तू, चलनाचा मुक्त संचार, मुवलक व्यक्ती स्वातंत्र्ये, खाजगीकरण, औद्योगीकरण, उदारीकरण अशी वेगवेगळी नवे धरण करून ही प्रक्रिया सुरु झाली. मानवी वाटचालीच्या इतिहासात अशाप्रकारची प्रक्रिया प्रथमच माणूस पाहत आहे. त्याला या प्रक्रियाचा निट आकलन होत नाही. आणि मायावी वाटावी अशी प्रक्रिया आपली निट व्याख्याही होऊ देत नाही. समाजात घडलेल्या स्थित्यंतराचा परिणाम साहित्यातून दिसत आसतो. जागतिकीकरणाचे फायदे व तोटे याचे एकूण मूल्यमापण करताना जागतिकीकरणाचा स्वीकार ही एक अटल वाब असल्याची जाणवते. नव्वदच्या दशकातील आर्थिक उदारीकरणाने हे वारे भारतात आणले. आज जागतिकीकरण हवे किंवा नको हा प्रश्न राहिलेला नसून पद्धतशीर व आपल्या गरजानुरूप जागतिकीकरणाचा स्वीकार, ही गरज निर्माण झाली आहे.

संदर्भ:-

१. इंद्रजीत भालेराव, 'टाहो', प्रतिभा प्रकाशन परमणी, पृ. क्र. ८, ९,
२. तत्रैव, पृ. क्र. ९
३. जगदीश कदम, 'रास आणि डोंगर', निर्मला प्रकाशन नांदिड, पृ. क्र. ५
४. तत्रैव, पृ. क्र. ५
५. राजकुमार मस्के, 'अस्वास्त शतकाचा हुंकार', उसासा प्रकाशन, पृ. क्र. ११